

Sobota, 5. 11. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

„...oznámiať nám tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej ľúbosti, ktorú si predložil v Sebe cieľom správy plnosti časov dovedna zobrať všetko v Kristovi, to, čo je na nebesiach, i to, čo je na zemi, v Ňom, v ktorom sme sa stali aj dedičstvom Božím predurčení súc podľa predloženia toho, ktorý pôsobí všetko podľa rady Svojej vôle, aby sme boli na chválu Jeho slávy, my, ktorí sme sa prv nádejali v Kristovi, v ktorom aj vy počujúc Slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie Božieho nadobudnutého vlastníctva, na chválu Jeho slávy.“
[Ef 1:1-9]

Sme vo veľkom očakávaní a vieme, že Boh nemôže sklamať a nesklame. Všetkým, ktorí k Nemu prišli, pomohol. Hriešnikom odpustil hriechy, malomocných očistil, slepých učinil vidiacimi – nikto nešiel od Pána taký, aký prišiel. Tajomstvo však spočíva v tom, že každý k Nemu musel osobne prísť, každý Ho musel osobne vzývať a predniesť mu to, o čo práve prosil.

Stručne odovzdám pozdravy a to obzvlášť od skupiny v Gruzínsku. Boh nech nášho brata Mamuka mimoriadne požehná.

[pozdravy]

Máme pozdravy aj od brata Jean-Clauda. Všetci poznáte tohoto brata, ktorý vždy prišiel dopredu a spieval nám pieseň Maranatha. Je ťažko chorý, ešte leží v nemocnici, ale dnes sme mohli krátko spolu hovoriť a všetkých veľmi srdečne pozdravuje.

Nech Boh Pán požehná všetkých našich bratov a všetky naše sestry vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Určite sme pochopili, že žijeme v skutočne mimoriadnom čase a že návrat nášho Pána je skutočne pred dvermi tak, ako to stojí napísané. Ako náš Pán sám povedal:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ [Lk 21:28]

Skutočne len veľmi stručne: Na tomto mieste nemáme čas na politiku ani náboženstvo, tu je zvestovaný celý Boží spásny plán, celá Božia spásna rada, ako sme počuli v Slove na úvod, „**ktorej vykonanie si Boh predsavzal vo večnosti**“ [podľa nem. prekladu] a ktorú v priebehu času vykonáva. A my sme došli na koniec času a vidíme, že sa to všetko musí diať. Dve-tri veci je však dôležité zmieniť. Z internetu si dnes môžeme všetko stiahnuť. Jeden nadpis znie: „Všetky cesty vedú do Ríma“, a potom nasleduje opis toho, na čom záleží, že nastáva zmierenie, že všetky rany, ktoré vznikli, majú byť uzdravené. Ako ďalšie čítame o návšteve pápeža vo Švédsku a to so všetkými poctami. To sme všetci počuli. Tam bol na úvod čítaný verš z Jána 15:4:

„Zostaňte vo Mne a Ja vo vás; ako letorast nemôže niesť ovocie sám od seba, keby nezostal na viniči, tak ani vy, keby ste nezostali vo Mne.“

To boli úvodné slová, ktoré pápež predniesol pri tomto veľkom stretnutí v katedrále v južnom Nórsku. Všetci sa majú vrátiť, všetci do toho majú byť zahrnutí a len v spojení s Rímom môže byť vraj nesené ovocie. Všetky veci pokročili – zjednotenie v politike i v náboženstve.

A kto hľadá do internetu, môže vidieť, ako je to zobrazené. Nemôžem zachádzať do podrobností, ale toľko musí byť povedané: Od 31. októbra tohto roka až do 31. októbra budúceho roka má byť ukončené všetko, čo má niečo spoločné s reformáciou, a má nastať plné zjednotenie. A práve v takomto čase, keď sa to všetko deje, zjavil Pán Svoj spásny plán a volá Svoj ľud zo všetkých cirkví a slobodných zborov, zo všetkých náboženstiev vo všetkých jazykoch, zo všetkých národov a hovorí:

„Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán, a nedotýkajte sa nečistého...“ [2Kor 6:17]

Niečo veľmi dôležité: Predstavte si, 2. 11. 1917 vtedajší minister zahraničných vecí Veľkej Británie Balfour vyhlásil, že Židia

majú nárok na vlastný štát, na svoju vlastnú krajinu. A pán Abbás teraz podal žalobu a chce, aby sa Veľká Británia verejne ospravedlnila za to, čo bolo vtedy vyhlásené. Všetci vedia, že od prvej svetovej vojny mala Veľká Británia mandát pre celú oblasť, pre celú Palestínu, pre celé Transjordánsko. Ale Boh to tak viedol, že v roku 1948 Ben Gurion vyhlásil štát Izrael ako naplnenie biblických proroctiev – a to má vraj byť odvolané. Nie! Potom sa o slovo prihlásil prirodzene aj Netanjahu a povedal: **„To je naša zem, ktorú nám dal sám Boh, patrí nám a my vám ju nevydáme!“**

A potom to najhoršie: UNESCO v najnovšom vyhlásení tvrdí, že Židia nemajú nárok na nič v Jeruzaleme ani na Chrámovej hore. Predstavte si to: UNESCO, svetová inštitúcia, ktoré je určená k tomu, aby bolo zachované a chránené všetko, čo je cenné. A oni zapierajú, že Izrael má na niečo nárok a už vôbec nie na horu Moria. Ja som si tie biblické miesta poznačil. Podľa 1. Mojžišovej 22 musel Abrahám vziať svojho zaslúbeného syna Izáka a ísť s ním na horu Moria, čo v našom jazyku znamená Pán vidí, Pán hľadá. A tam, kde Abrahám obetoval Izáka, tam Pán rozhodol o mieste pre chrám. V 1. Kronickej 21, keď Ornán mlátil pšenicu, zostúpil anjel Pánov a Dávid celý pozemok kúpil za šesťsto šeklov zlata. Pozemok chrámu bol zakúpený, bolo zaň zaplatené a patrí izraelskému ľudu. Ak sledujeme celé biblické proroctvo, tak v 1. Kronickej 21 vidíme, že toto je to miesto, kde má stáť Boží dom. Boh sám to tak viedol.

70 rokov po Kristu bol druhý chrám zničený rímskym generálom Titom. Skrze proroka Jeremiáša bolo predpovedané, že po sedemdesiatich rokoch v babylonskom zajatí sa vrátia a potom sa zaslúbenie naplnilo. Tak to čítame v poslednej kapitole 2. Kronickej: Všetci Židia, ktorí patrili k izraelskému národu, sa museli vrátiť do Jeruzalema. Oni našli pôvodné miesto chrámu, našli základ, na ktorom bol potom vybudovaný druhý chrám, pretože to Boh tak zaslúbil a viedol. A potom bol zničený aj druhý chrám. A tretí chrám bude stáť presne na tom istom mieste, na tom istom

základe. V Zjavení 11 je chrám meraný a počas služby oboch prokov bude vybudovaný, a potom príde tých tri a pol roka veľkého súženia. Bratia a sestry, Boh má spasny plán.

Aj to som si poznačil: Dávid je v Biblii zmienený 848-krát. A Ježiš Kristus je podľa tela Syn Dávidov. Abrahám je zmienený 205-krát. Boh sa jednoducho postaral o to, že všetko, čo patrí k minulosti, prítomnosti a budúcnosti, bolo dopredu napísané! Opakujem: To, čo raz bolo, ako aj to, čo sa deje práve teraz, a aj to, čo sa ešte bude diať, bolo dopredu alebo potom napísané. Boh vedel, aký bude koniec ešte pred začiatkom. A keď myslíme na to, že Boh nám daroval milosť byť teraz na zemi...

Chcel by som dnes pozdraviť obzvlášť všetkých, ktorí sú tu dnes po prvýkrát a tých, ktorí po prvýkrát počávajú. Môžete povstať? Kto prišiel z Iránu? Boh vám požehnaj. Amen. Sme jednoducho zo srdca vďační, že to Boh tak viedol, že sa tu môžeme zhromažďovať a zahľbať sa v Slove.

Povedzme to ešte raz: V Biblii stojí všetko – to, čo bolo, čo je a čo bude, až po nové nebesia a novú zem. Všetko, čo sa bude diať, tu stojí napísané.

Pre nás je prirodzene najdôležitejšie to, čo Boh zaslúbil. Čo by nám bolo platné vedieť, čo sa deje s Izraelom a národmi? Ak by sme mysleli aj na Damask, ako stojí napísané v Izaiášovi 17:1, že bude zničený a nebude viac počítaný medzi mestá, ale bude hromadou rozvalín. Potom je napísané: „*Počuť hukot mnohých národov, ktoré hučia ako hukot morí, a dunenie ľudstiev, ktoré dunia ako dunenie mohutných vôd.*“ [Iz 17:12] Kamkoľvek sa pozrieme, vidíme, čo sa deje. Dokonca aj kráľ severu – Ezechiel 38 – Rusko bude toľko provokované, až skutočne stratí nervy, a potom to i ono vykoná. Aj to je napísané v Ezechielovi 38 a 39 – kráľ severu. Pozrite sa raz na mapu – najväčšia krajina na zemi je Rusko. Ak hľadáme od Petrohradu až po Vladivostok, má dĺžku asi 7 000 km a leží na sever od Iránu a Izraela. A z Vladivostoku môžeme

hľadiet až na Japonsko a Kóreu. Prečo to zmieňujem? Aj politicky a nábožensky dosahuje všetko svoj vrchol. Sme zo srdca Bohu vďační za to, že tieto veci vidíme a sme schopní poznávať, že je to tak ďaleko a že sa tieto veci dejú pred našimi očami.

Čo sa týka nás, bratia a sestry, tak sa jedná skutočne o jednu tému, totiž o návrat Ježiša Krista a našu prípravu na slávny deň, keď zaznie trúba a hlas Archanjela a Pán sám zostúpi. To je jednoducho to nádherné: On sám prišiel, aby nás spasil, a On sám príde, aby nás vzal domov. A keď sa On vráti, tak budeme my vziať do slávy. Aj to musí byť v každom zhromaždení povedané.

Milovaný brat Helmut Miskys podal krátku správu o misijnej ceste obzvlášť v Mozambiku, ale ak by sme chceli podať celkovú správu... trinásťkrát som vzlietol a trinásťkrát pristál a kázal som to drahé Božie Slovo. Či už v Pretórii, či v Kapskom meste, či v Port Elizabeth, či v East London, či v Durbane, či potom v Johannesburgu – všade som zvestoval to drahé Slovo. A potom aj v Harare v Zimbabwe. Spomínam na to, že aj tam ľudia prišli zo širokej vzdialenosti, aby počuli Slovo Pánovo. Ako povedal brat z Mozambiku – v poslednom zhromaždení v Beire bolo viac ako 1 000 ľudí v tých najubohejších podmienkach, ktoré si tu nedokážeme predstaviť. Spevnené cesty tam vôbec neexistujú, je to jednoducho katastrofa, ale ľudia prichádzajú, prišiel hlad počuť Božie Slovo a všetky národy majú právo počuť poslednú zvesť a z milosti prežiť svoje vyvolanie von a prípravu.

Patrí k tomu jednoducho aj to, že veríme podľa Písma. Neschádzame sa, aby sme si niečo predvádzali alebo aby sme sa hrali na charizmatiku, neprichádzame, pretože sa to sluší, prichádzame, pretože máme hlad počuť Božie slová a aby sme prijali a uchopili to, čo Boh pre náš čas určil.

Možno stojí za zmienku ešte to, že v tomto okamihu je brat Michael už v Pakistane, aby pripravil zhromaždenia pre desaťtisíce ľudí na štadióne. Na ceste tam sa zastavil v Dubaji a tam, kde

sme už Slovo zvestovali, mohol mať bohoslužbu. Brat Nobel Gill je dnes tu – brat, s ktorým mohol Boh učiniť v Pakistane začiatok. Boh mal všade Svojich služobníkov a má ich ešte dnes tak, aby všetci, ktorí sú určení k večnému životu, mohli učiniť svoje rozhodnutie pre Pána. A všetci, ktorí sú určení patriť k Neveste Ježiša Krista, budú počúvať na hlas Ženícha. V každom zhromaždení musíme nanovo povedať: Hlavné zaslúbenie pred návratom Ježiša Krista sa muselo naplniť, pretože to Boh tak povedal: „*Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“ [Mal 4:5] Ján Krstiteľ prišiel pred dňom milosti, pred dňom spásy a 2 000 rokov prešlo a deň Pánov ešte stále neprišiel. Takže priamo na konci času spásy, na konci času milosti chcel Pán poslať proroka ako Eliáša, ktorý zvolal ľud jednoducho dohromady podľa Slova v žalme: „*Zhromaždi mi Môj ľud!*“ [Ž 50:5] Zhromaždi mi Môj ľud! To je predsa príkaz hodiny. Aby bol Boží ľud zo všetkých národov a jazykov zhromaždený, aby všetci počuli Božie Slovo zaslúbenia pre tento čas. Aj to bolo čítané z listu Efežanom 1:13:

„...potom, čo ste počuli Slovo pravdy...“

Malachiáš patrí k Slovu pravdy. Patrí to k Slovu pravdy! Stojí to v Biblii! Stojí to v Biblii! A ak to neprijmeme a neuchopíme, tak čo potom? Čo potom? Ak Matúša 17:11 neprijmeme a neuchopíme, čo potom? Je to predsa Božie Slovo! Potom nemôže nastať zapečatenie. To je nemožné! Božiemu Slovu, Božím zaslúbeniam pre tento čas musíme veriť! Teda nie že smieme alebo môžeme veriť, ale musíme veriť! Prosím, prijmite aj toto biblické miesto vážne! Nielen povrchno povedať: „Áno...“ Nie! Len ak Slovo skutočne padlo dnu do nášho srdca a my sme pochopili, že od tohoto zaslúbenia predsa závisí naša spása. Nielen veriť v Ježiša Krista, v Neho veria mnohí, a pritom prechádzajú pomimo toho, čo Boh zaslúbil. Prosím, neprechádzajte pomimo, ale povedzte: „*Pane, zostaň s nami, lebo sa zvečerieva...*“ [Lk 24:29]

Preto sme jednoducho vďační, že všetky tieto miesta Písma nielen čítame, ale berieme si ich k srdcu a hovoríme: „Ja sa v tom nachádzam. Verím v Tvoje Slovo, verím v Tvoje zaslúbenia.“ Duch zaslúbenia je spojený so Slovom zaslúbenia. Inak to nejde. Náš Spasiteľ bol zaslúbený v celom Starom zákone. Ján Krstiteľ bol zaslúbený prorok. Tak to stálo v Biblii v Izaiášovi 40:3 a v Malachiášovi 3:1, stálo to predsa v Biblii, v Slove pravdy. **A presne tak je aj zaslúbenie pre náš čas napísané v Biblii, v Starom i Novom zákone, aby nikto nemohol prejsť pomimo napravo ani naľavo, ale musel sa zodpovedať pred Slovom zaslúbenia a pýtať sa sám seba, či s ním súhlasí. Až potom môže nastať zapečatenie Duchom zaslúbenia.**

Bratia a sestry, že Boh si do nebies nevezme žiadny zmätok, že tam nebudú viac žiadne diskusie, to všetci vieme, ale Boží poriadok v Cirkvi musí nastať tu na zemi. Ako stojí napísané: „...*vybudovaní na základe apoštolov a prorokov...*“ [Ef 2:20] A preto musí byť povedané: Pravá Cirkev Ježiša Krista sa nevracia späť do Ríma, ani ku koncilu v Nicei v roku 325, ani ku koncilu v roku 386, ani ku koncilu v roku 421 ani 431. Cirkev Ježiša Krista nie je žiadna kresťanská organizácia, ale telo Pána, Cirkev prvorodených, a ona sa vracia späť do Jeruzalema. Z Jeruzalema Slovo Pánovo vyšlo a odtiaľ bolo zvestované [Iz 2:3, Sk 26:20]. Preto Boh musel v našom čase poslať prorockú službu, aby sme učinili rozhodnutie tak, ako Izraeliti vtedy, keď Eliáš zavolał Boží ľud späť k Bohu, znovu vybudoval Boží oltár a oni museli urobiť rozhodnutie. Tak bolo v našom čase učenie 12 apoštolov opäť postavené za základ. Pavol píše, že žiadny iný základ nemôže byť položený ako ten, ktorý už bol položený, totiž Ježiš Kristus, náš Pán [1Kor 3:11].

Takže nie späť k tomu, čo rozhodli a učili na nejakom koncile a čo potom všetci prevzali. A to tiež musí zreteľne zaznieť: Žiadna z veľkých cirkví sa nevracia späť do Jeruzalema. Všetky povstali v priebehu storočí, ale teraz Boh volá späť. A my sme pochopili,

že obzvlášť od času reformácie prichádzalo jedno prebudenie za druhým. A všetci, ktorí ostali stáť pri prvom prebudení, stoja ešte dnes tam, kde boli vtedy. Ale vyvolení v každom prichádzajúcom prebudení pokročili ďalej. Či to bolo metodistické prebudenie, mennonitské prebudenie, baptistické prebudenie, úplne jedno, aké prebudenie prišlo, Boží vyvolení s každým prebudením pokročili ďalej až k letničnému prebudeniu, od ktorého uplynulo už viac ako 100 rokov.

A potom prichádzame k tej skutočnosti, že po druhej svetovej vojne Boh Pán povolal brata Branhama potom, čo ho už v roku 1933 poslal. Rok 1933 bol skutočne osudný. Boh sa však postaral aj o to, že Jeho Slovo sa splnilo a že z nadprirodzeného oblaku zaznelo poslanie brata Branhama: **„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“**

Bratia a sestry, hovorím s veľkou bolesťou, že ešte dnes som si musel v kancelárii vypočuť, že bratia v rôznych krajinách jednoducho kladú otázku: „Pre koho ste sa rozhodli? Pre brata Branhama alebo pre brata Franka? Rozhodli ste sa pre Malachiáša 4:5 alebo pre Matúša 24:45?“ Museli by ste si raz predstaviť, do akej miery ľudia môžu byť ranení slepotou! My sme sa rozhodli pre Boha! My sme sa rozhodli pre Jeho Slovo! Vrátili sme sa späť k Bohu a Božiemu Slovu! A to je skutočne ten rozdiel. To je skutočne rozdiel. Ako často som to už musel na tomto mieste povedať: Musí sa nám podariť spojiť Boha s poslucháčmi a poslucháčov s Bohom.

Ak by však boli títo ľudia aspoň trochu úprimní, premýšľali by nad tým, že brat Branham skutočne dostal len príkaz pokrm uskladniť. Aj to som tu už niekoľkokrát povedal: Pokrm, ktorý on uskladnil, bol v regáloch, v košoch – tak to videl vo videní – s košmi plnými rôznych potravín vošiel dnu a uložil to všetko do regálov, ako to vidíme v obchodoch. Toto uskladnenie pokrmu však ešte nebolo jedlo na stole. Bratovi Branhamovi bolo predsa

povedané, že má pokrm uskladniť, ale nikdy mu nebolo povedané, aby ho rozdával. To mu nebolo povedané. Ale mne 3. 12. 1962 v prítomnosti Freda Sothmana a Banksa Woodsa povedal: „Počkaj s rozdávaním pokrmu, až kým nedostaneš zvyšok pokrmu.“ Nuž, čo máme činiť!? Boh sa predsa neuložil k spánku, odkedy bol brat Branham vzatý domov. Nie, Slovo hodiny so všetkým, čo k tomu patrí, predsa bolo zvestované a všetci, ktorí sú z Boha, ho budú počuť. Hovorím ešte raz: Kto sa rozhodol pre Boha, ten bude môcť zaradiť službu brata Branhama a všetko, čo sa deje až dodnes, a bude vedieť, že všetko tak musí byť.

A mimochodom, my nepotrebujeme žiadneho ôsmeho zvestovateľa. Čo učinil Jozue? On si tiež musel vziať na cestu pokrm, ale to najdôležitejšie bola truhla zmluvy. Jozua nemusel rozprávať o Mojžišovi! On musel len vziať to, čo Boh povedal Mojžišovi a čo bolo nesené na ramenách kňazov, a konať: „*Každé miesto, na ktoré šlapí vaša noha, dal som vám*“ [5M 11:24, Joz 1:3-6] a zaujať zem! Tak znelo zaslúbenie.

Bratia a sestry, presne tak isto je to v našom čase: Boh použil brata Branhama, aby oznámil všetko, čo je určené pre Cirkev, a to všetko je teraz zvestované po celom svete v Božej harmónii so Starým a Novým zákonom a my môžeme Pánovi stále znovu ďakovať.

Vráťme sa späť k téme – návrat Ježiša Krista.

Bratia a sestry, to sa ma skutočne veľmi dotýka. Skutočne by som chcel, aby všetci, ktorí teraz počujú Božiu zvesť a z presvedčenia jej veria, boli pri tom a nikdy viac neboli zvedení tak, ako to stále znova zdôrazňoval brat Branham, že Eva bola zvedená, pretože počúvala, čo had hovoril a čo spochybnil. Prosím, nespochybňujte žiadne Božie Slovo! Verte každému Božiemu Slovu tak, ako je napísané! Ono je absolútnou pravdou a kto je z pravdy, ten počúva Božie Slovo [Jn 8:47, 1J 4:6]. Vtedy náš Pán mohol povedať: „*Vy preto nepočúvate, pretože nie ste z Boha.*“ [Jn 8:47]

Vráťme sa ešte raz k Matúšovi 25 – k desiatim pannám – práve o tom píšem v obežníku. Bratia a sestry, nenechajte sa vtiahnuť do žiadneho výkladu, zostaňte v Božom Slove, s Božím Slovom, a so všetkým, čo tam stojí napísané. Keď prídu bratia a kážu o siedmich hromoch alebo čomkoľvek inom, tak to predsa nestojí v Biblii. Kto môže veriť niečomu, čo nestojí napísané v Biblii, keď nám bolo prikázané veriť a čítať to, čo stojí v slove prorocstva tejto nádhernej knihy Zjavenia [Zj 22:7, 19]?! Jednoducho zotrvať v plnom rešpekte pred všemohúcim Bohom v dokonalej pokore a vernosti, prijímať Jeho Slovo, a potom z milosti aj prežiť naplnenie toho, čo Boh zasľúbil.

V Matúšovi 24 máme miesto, ktoré sme už často spomínali – totiž o evanjeliu Božieho kráľovstva. Takže nielen evanjelium, ako sa to aj dnes ešte deje, ale všetko to, čo sa týka Božieho kráľovstva, čo Boh pre nás určil, musí byť do zvestovania zahrnuté!

A obzvlášť pre všetkých nových: Napríklad to, čo stojí v Lukášovi 24:47, kde máme časť misijného príkazu. Toto Slovo je adresované obzvlášť všetkým tým, ktorí ešte nemajú žiadne prežitie spásy s Bohom, ktorí sa ešte skutočne nestali veriacimi, nečinili pokánie, nevyznali svoje hriechy a neprosili o odpustenie. Bratia a sestry, je jednoducho nevyhnutné nielen veriť v Ježiša Krista, ale ako to stojí napísané v Lukášovi 24 verš 47:

„a musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi počnúc od Jeruzalema.“

Ak na nás nemôže prísť Svätý Duch, aby nás usvedčil o hriechoch, ktoré sme vykonali, a nemôže v nás vypôsobiť pokánie, takže prídu slzy a povieme: „Pane, buď mne hriešnikovi milostivý, zmiľuj sa nado mnou!“ Nikto nemôže vojsť do kráľovstva Božieho so zdvihnutým nosom. **„Tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.“** [Mt 7:14] Ja si ešte pamätám moje obrátenie: Všetko bolo mokré, tielko, košeľa... Zápasil som, úpenlivo prosil, plakal, až kým som neprenikol,

až kým moje srdce nenaplnila istota: „Našiel si u Boha milosť. Tvoja vina bola odpustená!“ A potom príde chvála. Po náreku, po prosbách, po pokání, keď prenikneme k istote spásy, prichádza chvála, ktorú môžeme Bohu prinášať.

Tu stojí napísané: „*a v Jeho mene musí byť kázané pokánie ku odpusteniu hriechov...*“ [podľa nem. prekladu]

Bez takéhoto kázania nie je vôbec žiadne odpustenie! Musí byť kázané pokánie! Ján prišiel a kázal pokánie a potom pokrstil všetkých, ktorí uverili tomu, čo zvestoval. Ešte raz:

„*a musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi počnúc od Jeruzalema.*“

A potom verš 48:

„*A vy ste toho svedkami.*“

A za tým verš 49:

„*A hľa, Ja posielať zasľúbenie Svojho Otca na vás, a vy budete v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.*“

A potom verš 51:

„*A stalo sa v tom, keď ich žehnal, že sa bral preč od nich a vznášal sa hore do neba.*“

Potom sa však naozaj stalo to, čo Boh zasľúbil už v Starom zákone, totiž vyzbrojenie mocou z výsosti. A bratia a sestry, my potrebujeme toto vyzbrojenie mocou z výsosti, aby sme evanjelium Ježiša Krista mohli zvestovať tak, žeby boli ľudia Božím Duchom vedení k pokánIU. Tak by som chcel v mene Pánovom zvestovať evanjelium – že nepadne len do uší, ale do srdca a my hľadáme do zrkadla Slova a môžeme zvoláť: „Milovaný Pane, buď mi milostivý! Odpusti všetky moje viny!“

A potom ešte to pramocné, bratia a sestry, a aj to musíme hovoriť stále znova: Posledné kázanie musí byť rovnaké ako to prvé, posledný krst musí byť taký, ako bol prvý – tu je Bohom daná povinnosť! O tom nerozhoduješ ty ani ja, tak to rozhodol Boh – že

bude všetko privedené späť do pôvodného stavu, v akom bola Cirkev na začiatku.

Aj tu máme skúšku. Keď počujeme o tých, ktorí prichádzajú do našej krajiny, a potom vidíme na fotografii, ako kňaz ponorí svoju ruku, trikrát sa dotkne čela, a potom povedia: „Ten a ten alebo tá a tá sa nechala pokrstiť“. To nie je žiadny biblický krst. Biblický krst – *baptismo* – znamená *ponorenie*. Ján nedal do Jordánu svoju ruku a nedotkol sa čela, on toho človeka ponoril, pretože tak to stojí napísané. Ale čo je dnes? Dnes krstia na čelo – to je krst hlavy, to nie je žiadny krst, takého niečoho sa môžeme zriecť. Nie, vďaka buď Bohu za to, že nás priviedol späť, aj čo sa týka formy krstu, bratia a sestry, aj to je milosť. My iných v žiadnom prípade nesúdime, ale naše Božie právo spočíva v tom, že sme boli privedení späť k prapôvodného základu, na začiatok, ku viere otcov, ku viere apoštolov: „*Jeden Pán, jedna viera, jeden krst.*“ [Ef 4:5]

A aj to nech zaznie ešte raz: V nebesiach predsa nebude žiadny zmätok! V nebesiach bude nebeská harmónia. Budeme s Abrahámom, Izákom a Jákobom a so všetkými dokonanými spravodlivými sláviť večeru s naším Pánom. Preto musíme povedať všetkým, ktorí prichádzajú ako noví a chceli by sa nechať pokrstiť: Prosím, usporiadajte svoj život pred Bohom! Prineste to k Pánovi! Povedzte mu všetko, čo vás trápi a ťaží, a proste Ho o odpustenie a On je verný a spravodlivý, ako stojí napísané už v Žalme 103:3:

„...ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, ktorý vyslobodzuje tvoj život od záhuby, ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním...“

To všetko predsa patrí k tomu! „...ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, ktorý vyslobodzuje tvoj život od záhuby, ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním...“ To všetko predsa patrí dohromady! Patrí to dohromady.

Sme Bohu zo srdca vďační za to, že aj v tejto veci môžeme vziať Starý i Nový zákon. V 2. Mojžišovej 12:13 hovorí Pán:

„...keď uvidím krv, preskočím vás...“

Krv Božieho Baránka bola predsa preliata [1Pt 1:18-19]. Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou [2Kor 5:18-19, Ef 2:16, Kol 1:20]. Prijmite odpustenie, prijmite zmierenie. Buďte s Bohom zmierení a s Ním spojení, a potom na nás prichádza Svätý Duch, ak prijmemes Slovo pravdy. Ale najprv je v nás vypôsobený nový Boží život skrze Slovo, ktoré je semenom, a potom skrze Duča, ktorý na Slovo prichádza.

Bratia a sestry, zhrňme to. Mohli by sme čítať veľmi mnoho biblických miest.

Bratia a sestry, toto drahé sväté Božie Slovo sa predsa stalo svetníkom našim nohám a svetlom na našich cestách [Ž 119:105, Pr 6:23]. Ono predsa nie je žiadnou mŕtvou literou, ale živým Slovom, ktoré nám bolo z milosti zjavené skrze Božieho Duča.

Zhrňme, o čo sa teraz jedná: Nie zjednotenie pod Rímom, ale zjednotenie pod Ježišom Kristom ako Hlavou Cirkvi [Kol 1:18] – On, ten prvorodený medzi mnohými bratmi – Žalm 22:23:

„Budem rozprávať o Tvojom mene Svojim bratom...“

Náš Pán a Spasiteľ k nám prišiel, Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami [Jn 1:14]. On vo Svojom tele z mäsa zaplatil cenu, preliat Svoju krv, v ktorej bol Boží život, boli sme vykúpení a nepatríme viac sami sebe, ale Tomu, ktorý za nás zaplatil cenu. Ako sme spievali v druhej piesni: „Pán jednoducho ide s nami.“ Keď sme spievali túto pieseň, musel som myslieť na Izaiáša 43:2 a 5:

„Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezatopia ťa; keď pôjdeš cez oheň nepopáliš sa, a plameň sa ťa nechytí ... Neboj sa, lebo Ja som s tebou!“

A potom tí traja muži v ohnivej peci. Čo to bolo? Náhle tam boli štyria. Neboli tam len traja – bol medzi nimi Anjel Pána a nič sa im nestalo, pretože Boh bol prítomný, aby tých Svojich sprevádzal

a zachoval [Dan 3]. Bratia a sestry, my sme sme Pánovi dôverovať. Všetci prechádzame skrze núdze a skúšky, ale dôverujeme Pánovi a vieme, že nielen pozemský život, ale z milosti sme dostali Boží život a len ten, kto skrze vieru v Ježiša Krista skutočne obdržal večný život, bude večne žiť. Preto sme a musíme zvestovať plné evanjelium Ježiša Krista s jediným cieľom, žeby všetci, ktorí teraz počujú Božie zjavené Slovo, ktorí počujú zaslúbenia, ktoré nám pre tento čas dal, ktorí počujú Jeho volanie, ktoré zaznelo vtedy: *„Kto je kde medzi vami zo všetkého Jeho ľudu ... nech ide hore do Jeruzalema...“* To môžeme čítať priamo po poslednej kapitole 2. Kronickej, priamo v ďalšej kapitole [Ezd 1:3]. *„Kto je kde medzi vami zo všetkého Jeho ľudu ... nech ide hore do Jeruzalema“*. Možno by som to mal prečítať, aby ste všetci vedeli, že to stojí skutočne tak napísané – že sa vrátia a že sa aj vrátili. V 2. Kronickej 36 od verša 22 stojí napísané:

„Potom prvého roku Cýra, perzského kráľa, aby sa naplnilo Slovo Hospodinovo, povedané skrze ústa Jeremiáša...“

Aby sa naplnilo Slovo, ktoré Boh hovoril skrze proroka Jeremiáša!

„...zobudil Hospodin ducha Cýra, perzského kráľa, a tak dal vyhlásiť po celom svojom kráľovstve, a to i písmom týmito slovami: Takto hovorí Cýrus, perzský kráľ: Hospodin, Boh nebies, mi dal všetky kráľovstvá zeme a on mi naložil, aby som mu vystavil dom v Jeruzaleme, ktorý je v Judsku. Preto kto je kde medzi vami zo všetkého Jeho ľudu, Hospodin, jeho Boh, nech je s ním, a nech ide ta hore.“

A priamo v Ezdrášovi 1:3 stojí potom napísané:

„Preto, kto je kde medzi vami zo všetkého jeho ľudu, nech je jeho Boh s ním, a nech ide hore do Jeruzalema, ktorý je v Judsku, a nech stavia dom Hospodina, Boha Izraelovho; to je ten Boh, ktorý je v Jeruzaleme.“

Takže naplnenie Písma! A my žijeme v čase, v ktorom sa Písmo plní. Zdôraznenie však znie: **Kto patrí k Jeho ľudu, ten sa nevracaj do Damasku ani do Ríma, ale do Jeruzalema, pretože tam má byť budovaný chrám, pretože tam prebýva Boh, tam si vyvolil miesto.** Čo viac k tomu ešte môže byť povedané?

Bratia a sestry, vo všetkej jednoduchosti počúvame Slová Pána: „*Kto patrí k Jeho ľudu...*“, všetci Boží synovia a dcéry, všetci, ktorí našli u Boha milosť a činili pokánie. K tomu musíme skutočne čítať z prvého kázania v deň Letníc tak, aby to počuli aj všetci, ktorí sú tu noví. Skutky apoštolov 2, verš 37 – ešte stále platí to, čo tu je napísané:

„A keď to počuli, boli hlboko dojatí, až do srdca, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť, mužovia bratia? A Peter im povedal: Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha. Lebo vám patrí to zaslúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-ďaleko, ktorých- a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh.“

Tu máme biblický vzor a hovorím ešte raz všetkým novým: U Boha existuje len jeden jediný krst, a to je krst skrze jednorazové ponorenie v mene Ježiša Krista. V Južnej Afrike dokonca existuje skupina v rámci letničného hnutia a tí ponárajú trikrát – hovoria: „krstím ťa v mene Otca“ a ponoria, „v mene Syna“ a ponoria, „v mene Svätého Ducha“ a ponoria. Potom hovoria v jazykoch bez toho, aby mali zjavenie – mimo Boha hovoria, mimo Boha kážu a mimo Boha krstia!

„Jeden Pán, jedna viera, jeden krst!“ [Ef 4:5]

Jedna Cirkev živého Boha tu na tejto zemi. Cirkev Ježiša Krista je sama základom a stĺpom pravdy [1Tm 3:15]. Dovoľte mi čítať to na záver tak, aby všetci až do posledného vedeli, že Cirkev živého Boha nie je náboženstvo ani denominácia, nie je založená

tým alebo oným človekom, ale pochádza z Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa.

„Jeden Pán, jedna viera, jeden krst!“

A 1. Timoteovi 3:15:

„...keby som meškal, aby si vedel, ako sa treba správať v dome Božom, ktorým je Cirkev živého Boha, stĺp to a pevná postać pravdy.“

V Cirkvi živého Boha nemá miesto ani jedna jediná lož! Boh je pravdivý, Jeho Slovo je pravdivé a na základe 1. Jána 5:20 sme my v tom pravdivom, v Jeho Synovi Ježišovi Kristovi a to je ten pravdivý Boh a večný život. Všetci poznáte toto miesto Písma:

„A vieme, že Syn Boží prišiel a dal nám myseľ, aby sme znali toho pravdivého a sme v tom pravdivom, v Jeho Synovi, Ježišu Kristovi. To je ten pravdivý Boh a večný život.“

Haleluja. Boh je pravdivý! Jeho Slovo je pravdivé! A Jeho Slovo sme prijali a Božia pravdivosť je do nás vložená skrze Božie Slovo a Ducha a my veríme tak, ako hovorí Písmo.

Ešte raz na záver hovorím: Žiadne oklamanie, žiadne odbočenie tým alebo oným učením, žiadne zvedenie, ale späť k Bohu, späť k Slovu, späť na začiatok, späť k učeniu apoštolov. Boh Pán nás požehnaj a buď s nami všetkými. Haleluja. Amen.

Povstaňme a spievajme *Taký, aký som*.

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

[pieseň sestier]

Tomu zo srdca veríme. Skloňme hlavy a zotrvajme v modlitbe pred Bohom. Ako prvé mi dovoľte spýtať sa: Sme skutočne spojení s tým, čo je zvestované, obzvlášť so zaslúbením pre náš čas, že Boh pošle Božiemu ľudu zvesť predtým, ako skončí čas milosti, aby ich zavolať späť do Jeruzalema, späť ku Slovu, ktoré bolo

zvestované na začiatku? Späť k úplnému znovunapraveniu všetkého toho, čo bolo v Cirkvi na začiatku. Ak tomu veríte, povedzte všetci Amen. Amen!

Zotrváme v tichej modlitbe a naše hlavy necháme sklonené. Ako druhé by som sa chcel spýtať: Kto by chcel posvätiť svoj život Pánovi, rozhodnúť sa a jednoducho prísť k Pánovi, aby neostal späť, keď sa Pán vráti, pretože stojí napísané, že tie panny, ktoré boli pripravené, tie vošli na svadobnú hostinu? Chceli by sme, aby všetci, ktorí teraz počujú zvesť, boli pripravení a boli pri tom, keď Pán príde. A k tomu je nutné všetko: pokánie, odpustenie, milosť a spása – viera vo všetko, čo Boh vo Svojom Slove povedal, a súhlas s každým zaslúbením. Všetci, ktorí prichádzate ako noví a ešte ste svoje životy neposvätili plne Pánu, pozdvihnite teraz svoje ruky a budeme sa jeden za druhého modliť. Nehanbite sa. Boh vám požehnaj. Boh vám požehnaj.

Pane, všemohúci Bože, všetci prichádzame k Tebe takí, akí sme. Našli sme pred Tebou milosť, veríme v Teba, veríme v každé Slovo, veríme každému zaslúbeniu. Nech sa všetko naplní. Áno, všetko sa naplní tak, ako si to zaslúbil a povedal. Ó, Pane, prijmi všetkých, odpusti všetkým, daruj pokánie, daruj vieru, daruj odpustenie, milosť a plnú spásu. Ďakujeme Ti za to z celého srdca v Ježišovom svätom mene. Amen.